

Tjenestemænd har ligeledes Fribolig, men der er i paagældende Etats Lønningslov fastslaaet det Beløb, Tjenestemanden skal modtage i Godtgørelse, for saa vidt Tjenesteboligen inddrages. Dette er saaledes Tilfældet med Statsskolernes Rektorer. Atter andre har en Tjenestebolig, for hvilken der fradrages et i Lov fastsat Beløb; jfr. Lov af 27. Maj 1917. Og endelig beregnes der for en Række Tjenestemænd et Fradrag, som udgør en vis Brøkdel af Tjenestestillingens Begyndelsesløn, men der regnes i de forskellige Etater, ja selv indenfor samme Etat, med forskellige Brøker, hyppigst dog $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{8}$. — Kommissionen har ment, at det vilde være rigtigt, at der følges en ensartet Fremgangsmaade i alle Lønningsklasser og i alle Styrelsesgrene, for saa vidt ikke ganske særlige Forhold gør sig gældende. I saa Fald maa der i de for vedkommende Styrelsesgren opførte Lønningsregler gives Undtagelsesbestemmelser. Det foreslaas, at der beregnes et Fradrag, som sættes til en bestemt Brøkdel af Stillingens Begyndelsesløn ($\frac{1}{8}$ for saa vidt Boligen er som for en gift, $\frac{1}{12}$ for saa vidt den er som for en ugift). For saa vidt Boligen kun har Karakter af et Logis, kan disse Regler dog ikke anvendes, og det foreslaas, at Fradraget i saa Tilfælde fastsættes administrativt.

Kommissionen finder sig foranlediget til ved denne Lejlighed at udtale, at efter dens Skøn indrettes Tjenesteboligerne ofte saaledes, at de efter Antallet af Værelser og den hele Udstyrelse ligger over, hvad der svarer til vedkommende Tjenestestillings økonomiske Forhold. Man finder dette uheldigt, saavel af Hensyn til Staten, der derved faar større Udgifter end fornødent, som af Hensyn til Tjenestemanden, for hvem det ikke er nogen Fordel at skulle benytte en Tjenestebolig, som han maaske ikke kan møblere, og som det koster ham mere at holde end han kan afse af sin Lønning. Kommissionen henstiller derfor, at der fremtidig vises dette Forhold megen Opmærksomhed.

Med Hensyn til Vedligeholdelse af

Tjenesteboliger samt Udredelse af Skatter og Afgifter gælder for Tiden i Henhold til § 2 i Lov af 26. Marts 1870 følgende *almindelige* Regel:

»Hvor ej anderledes er bestemt ved de særlige Lønningslove, skal den Embeds- eller Bestillingsmand, hvem der herefter anvises Embedsbolig, selv afholde de med Boligens indre aarlige Vedligeholdelse forbundne Bekostninger samt udrede de Skatter og Afgifter, som efter Lovgivningen paahviler Brugeren af en Bygning. Tillægges nogen Embedsjord, skal han udrede alle Skatter og Afgifter, som paahviler Jorden. Ligeledes paahviler Udredelsen af den hele ved allerhøjeste Resolution 9. Juli 1819, jfr. Lov 19. Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden København, § 3, fastsatte Afgift af 2 pCt. af Lønningen for de Embeds- og Bestillingsmænd, hvem der i København er tillagt Bolig i Statens Bygninger, disse Embeds- og Bestillingsmænd selv«.

Dette foreslaas nu ændret saaledes, at saavel den ydre som indre Vedligeholdelse paahviler Staten, der ligeledes udreder de Skatter og Afgifter, som efter Loven paahviler Ejendommen. Det er nemlig Kommissionens Opfattelse, at det vil virke mest ensartet og rationelt, om man gennemfører en saadan Ordning for Tjenestemænd med Tjenestebolig og derefter tager Hensyn til den derved opnaaede Begunstigelse ved Fastsættelsen af den Brøk, hvormed Fradraget beregnes. Der er dog til Regelen om, at Staten bekoster Vedligeholdelsen af Tjenesteboligerne, knyttet den Bestemmelse, at dette sker i den Udstrækning, som et af paagældende Minister udstedt. Regulativ bestemmer, og Hensigten hermed er at skaffe Statskassen en Betyggelse overfor vidtgaende Udgifter, navnlig til den indre Vedligeholdelse. Det er nemlig Kommissionens Opfattelse, at der til Vedligeholdelse ofte medgaar uforholdsmæssige Summer, og man finder det nødvendigt at skaffe en Begrænsning saaledes, at Vedligeholdelsen holdes indenfor, hvad der anvendes for Boliger i Almindelighed. Man mener